

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงนครปฐม

วันที่ ๑๕ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	บริษัททฤษฎาดากร คอนสตรัคชั่น จำกัด		โจทก์
		นางวนิดา หรือนางกันยาภร	ที่ ๑	
		นายวสันต์หรือสรรปภรณ์	ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง เช่าทรัพย์ เรียกค่าเสียหาย

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงิน

ค่าเช่ารถเครนให้แก่โจทก์จำนวน ๖๒,๓๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชดใช้ให้แก่โจทก์เสร็จ

จำเลยที่ ๑ ให้การว่าจำเลยที่ ๑ ไม่เคยเช่าหรือร่วมกับจำเลยที่ ๒ เช่ารถเครน

จากโจทก์ ไม่เคยครอบครองใช้ประโยชน์ใด ๆ จากรถเครนของโจทก์ ไม่เคยผิดสัญญากับโจทก์

ตามที่โจทก์บรรยายฟ้อง จำเลยที่ ๑ กับโจทก์ไม่มีนิติสัมพันธ์ต่อกัน จำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้ง

สิทธิโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเช่าหรือร่วมเช่ารถเครน จากโจทก์ เอกสารท้ายฟ้องที่โจทก์อ้างในฟ้องว่าเป็นใบจ้างงาน/สัญญารับงานเช่า ตามเอกสาร ท้ายฟ้องหมายเลข ๔ ถึงหมายเลข ๘ ไม่เกี่ยวข้อง ไม่ผูกพันใดๆ กับจำเลยที่ ๑ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ไม่เคยรู้เห็นในการทำเอกสารดังกล่าว อีกทั้งไม่เคยลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว จำเลยที่ ๑ ไม่ใช่ผู้เช่ารถเครนหรือร่วมกับจำเลยที่ ๒ เช่ารถเครนตามฟ้องแต่อย่างใด ค่าเช่า/ค่าเสียหายที่ โจทก์เรียกร้องสูงเกินความเป็นจริง โจทก์ไม่ได้มีหลักฐานสัญญาเช่าว่าได้มีการตกลงกันในราคาค่าเช่าเท่าไร อย่างไรก็ตาม ค่าเช่าที่โจทก์บรรยายฟ้องเป็นการคิดคำนวณของโจทก์เองและสูงเกินไป

จำเลยที่ ๒ ขาดนัดยื่นคำให้การ แต่รับข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๒ ได้ใช้ประโยชน์ รถเครนของโจทก์จริง จำเลยที่ ๒ ไม่ประสงค์จะต่อสู้คดี

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ให้บริการเช่ารถเครน รถแบ็กโฮ รถบรรทุก รถเทรลเลอร์ เป็นต้น มีนายสมเกียรติ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ตามหนังสือรับรองเอกสารหมายเลข จ.๑ ในการฟ้องคดีนี้โจทก์ได้มอบ อำนาจให้นายเรืองฤทธิ์ เป็นผู้รับมอบอำนาจฟ้องคดีแทน ตามหนังสือมอบอำนาจ เอกสารหมายเลข จ.๒ เมื่อวันที่ ๑๖ และวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันเช่า

รถเครนขนาด ๕๐ ตัน พร้อมคนขับเพื่อเอาไปทำงานในพื้นที่ก่อสร้างของบริษัท วี.เค.เค.
บรรจุก้อนที่ จำกัด ตั้งอยู่ที่ตำบลดอนไผ่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เป็นเวลา ๒ วัน
ค่าเช่าวันละ ๑๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗
จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันเช่ารถเครนขนาด ๒๕ ตัน ของโจทก์พร้อมคนขับเพื่อนำไปใช้งานในพื้นที่
ก่อสร้างของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุก้อนที่ จำกัด คิดเป็นค่าเช่ารถเครนวันละ ๘,๐๐๐ บาท
วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันเช่ารถเครนขนาด ๒๕ ตัน ของโจทก์พร้อมคนขับ
เพื่อนำไปใช้งานในพื้นที่ก่อสร้างของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุก้อนที่ จำกัด คิดเป็นค่าเช่ารถเครนวันละ
๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันเช่ารถเครนขนาด ๒๕ ตัน
ของโจทก์พร้อมคนขับเพื่อนำไปใช้งานในพื้นที่ก่อสร้างของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุก้อนที่ จำกัด
คิดเป็นค่าเช่ารถเครนวันละ ๙,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสองได้ร่วมกัน
เช่ารถเครนขนาด ๒๕ ตัน ของโจทก์พร้อมคนขับเพื่อนำไปใช้งานในพื้นที่ก่อสร้างของบริษัท
วี.เค.เค.บรรจุก้อนที่ จำกัด คิดเป็นค่าเช่ารถเครนวันละ ๑๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน
๒๕๕๗ และวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันเช่ารถเครนขนาด ๒๐ ตัน
ของโจทก์พร้อมคนขับเพื่อนำไปใช้งานในพื้นที่ก่อสร้างของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุก้อนที่ จำกัด

รวม ๒ วัน คิดเป็นเงินค่าเช่า ๑๕,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสองได้
ร่วมกันเช่ารถเครนขนาด ๒๐ ตัน ไปจากโจทก์จำนวน ๒ คัน พร้อมคนขับเพื่อนำไปใช้งานในพื้นที่
ก่อสร้างของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัด คิดเป็นค่าเช่ารถคันละ ๘,๐๐๐ บาท รวม ๒ คัน
เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าเช่ารถเครนทั้งสิ้น ๑๐๔,๐๐๐ บาท หลังจากจำเลยทั้งสอง
ได้ใช้ประโยชน์จากรถเครนครั้งสุดท้ายในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แล้ว โจทก์ได้แจ้งหนี้
ค่าเช่ารถเครนให้จำเลยทั้งสองทราบ เพื่อให้จำเลยทั้งสองชำระค่าเช่ารถเครนให้แก่โจทก์
แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉยและบ่ายเบี่ยงตลอดมา ต่อมาในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๒
ได้ทำบันทึกในบันทึกใบแจ้งงาน/สัญญารับงานเช่าของโจทก์มีข้อความว่า “จะชำระเมื่อดำเนินการ
ฟ้องร้องค่าจ้างจากบริษัท วี.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัด ต่อศาลไม่เกิน ๖ เดือน” ต่อมาในวันที่ ๒๕
มกราคม ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๒ ได้ชำระค่าเช่ารถเครนให้แก่โจทก์เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท
วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๒ ชำระค่าเช่ารถเครนให้แก่โจทก์จำนวน ๕,๐๐๐ บาท
และในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หลังจากโจทก์ฟ้องคดีนี้แล้ว จำเลยที่ ๒ ได้นำเงินจำนวน
๒๕,๐๐๐ บาท มาชำระให้แก่โจทก์ โจทก์ได้นำเงินดังกล่าวไปตัดดอกเบี้ยตามฟ้องเป็นเงิน

๘,๓๗๖ บาท ส่วนที่เหลือไปตัดหนี้ค่าเช่ารถเครนจึงยังคงเหลือค่าเช่ารถเครนที่จำเลยทั้งสอง
จะต้องชำระให้แก่โจทก์อีกจำนวน ๖๒,๓๗๖ บาท

จำเลยที่ ๑ นำสืบว่า จำเลยที่ ๑ มีรถเครนขนาด ๒๕ ตัน จำนวน ๑ คัน เอาไว้ใช้
งานและให้เช่าหลังจากที่นายมานิต ได้ตกลงทำสัญญารับเหมาก่อสร้างหลังคาโรงงานให้แก่บริษัท
วิ.เค.เค.บรรจุกัญท์ จำกัด แล้ว นายมานิตได้มาติดต่อจำเลยที่ ๑ ขอเช่ารถเครน
ซึ่งเป็นรถเครนขนาด ๒๕ ตัน จำเลยที่ ๑ ทำงานกับนายมานิตได้ประมาณ ๑ เดือน ต่อมา
นายมานิตได้แนะนำให้จำเลยที่ ๒ มาทำงานดังกล่าวต่อจากนายมานิต หลังจากจำเลยที่ ๒ ได้รับ
งานต่อจากนายมานิตแล้ว จำเลยที่ ๒ ได้จ้างรถเครนของจำเลยที่ ๑ ทำงานต่อ ต่อมาเมื่อจำเลยที่
๑ จะต้องยกซึ่งมีน้ำหนักมากกว่ารถเครนของจำเลยที่ ๑ จะสามารถยกได้ จำเลยที่ ๑ จึงได้ติดต่อ
สอบถามไปยังนายประยงค์ ว่ามีรถเครนที่มีขนาดมากกว่า ๒๕ ตันหรือไม่ นายประยงค์ได้ติดต่อ
ผ่านนายเรืองฤทธิ์ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทโจทก์ให้นำรถเครนซึ่งมีขนาด ๕๐ ตัน
มายกของเพื่อทำโครงหลังคา จำเลยที่ ๑ ไม่ได้รับประโยชน์จากการที่บริษัทโจทก์นำรถเครน
มายกของที่บริเวณก่อสร้าง เหตุที่จำเลยที่ ๑ ลงลายมือชื่อเป็นผู้ขอเบิกเงินในคำขออนุมัติเบิกจ่าย
งวดงานที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓ นั้น เนื่องจากได้รับมอบหมายจากนายมานิตให้ไปเบิกเงิน

ดังกล่าวจากบริษัท วิ.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัดเท่านั้น โดยจำเลยที่ ๑ ได้รับเงินเป็นค่าเช่ารถเครน
ของจำเลยที่ ๑ จำนวน ๑๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนจำเลยที่ ๒ ได้รับเงินจำนวน ๙๐,๐๐๐ บาท

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยที่ ๑ แล้ว ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟัง
ได้ว่า มีผู้ขอเช่ารถเครนจากโจทก์มาทำงานยกของโครงหลังคาที่บริษัท วิ.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัด
หลายครั้ง ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลดอนไผ่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยจำเลยที่ ๒ รับว่าได้
ใช้ประโยชน์รถเครนของโจทก์จริงและไม่ประสงค์จะต่อสู้อคดี จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบโจทก์
ตามฟ้อง มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ ได้ร่วมเช่ารถเครนของโจทก์มาทำงานยกโครงหลังคา
ของบริษัท วิ.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัด หรือไม่ และจำเลยที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่
เพียงใด โจทก์มีนายมานิต เป็นพยานเบิกความว่านายมานิตทำสัญญารับจ้างทำ
โครงหลังคาเหล็กของบริษัท วิ.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัด จำนวนเนื้อที่ ๑๐,๘๗๒ ตารางเมตร
ในราคาจ้างเหมา ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากที่นายมานิตรับงานดังกล่าวแล้วได้ติดต่อให้
จำเลยที่ ๑ ทำงานโครงการดังกล่าวให้ ในช่วงแรกจะมีจำเลยที่ ๑ กับช่างอีกกลุ่มหนึ่ง หลังจาก
งานงวดแรกเสร็จแล้ว นายมานิตได้ไปรับเงินจากบริษัท วิ.เค.เค.บรรจุกภัณฑ์ จำกัด พร้อมกับ
จำเลยที่ ๑ หลังจากทำงานงวดที่ ๒ เสร็จนายมานิตได้ทำหนังสือมอบอำนาจให้จำเลยที่ ๑

ไปรับเงินจากนายวรยุทธ กรรมการของบริษัท วิ.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัด จำเลยทั้งสอง
เข้ามารับงานต่อจากนายมานิตหลังจากงานงวดที่ ๑ เสร็จแล้ว ส่วนนายเรืองฤทธิ์
ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ได้เบิกความว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้โทรศัพท์มาหานายเรืองฤทธิ์ติดต่อให้นำ
รถเครนของโจทก์ไปทำงานที่บริษัท วิ.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัด ก่อนหน้าที่จะมีปัญหาคดีนี้
จำเลยที่ ๑ เคยเช่ารถเครนของโจทก์ไปทำงานที่บริษัท วิ.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัด มาแล้ว ๑ ครั้ง
แล้วจ่ายค่าเช่าให้ครบถ้วน ส่วนที่เกิดเหตุคดีนี้นั้นเป็นการเช่าครั้งที่ ๒ ในครั้งแรกที่จำเลยที่ ๑
ขอเช่ารถเครนจากโจทก์นั้น ห่างจากที่จำเลยที่ ๑ ขอเช่ารถเครนจากโจทก์ในครั้งที่ ๒ ซึ่งเป็น
ครั้งที่เกิดเหตุนี้ไม่นานนักซึ่งน่าจะอยู่ในเดือนเดียวกัน ก่อนที่จะมีการฟ้องร้องคดีนี้นั้น
นายเรืองฤทธิ์ไม่เคยพบกับจำเลยที่ ๒ มาก่อน แต่เคยเห็นจำเลยที่ ๒ อยู่ในบริเวณที่ก่อสร้าง
เห็นว่า จำเลยที่ ๑ เบิกความรับว่านายมานิตได้แนะนำให้จำเลยที่ ๒ มาทำงานต่อจากนายมานิต
หลังจากที่จำเลยที่ ๒ รับงานต่อจากนายมานิตแล้ว จำเลยที่ ๒ ได้ว่าจ้างรถเครนของจำเลยที่ ๑
มาทำงานต่อ ต่อมาเมื่อจะต้องยกซึ่งมีน้ำหนักมากกว่ารถเครนของจำเลยที่ ๑ จะยกได้
จำเลยที่ ๑ จึงได้ติดต่อสอบถามนายประยงค์ว่ามีรถเครนขนาด ๒๕ ตันหรือไม่
นายประยงค์ได้ติดต่อผ่านนายเรืองฤทธิ์ ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทโจทก์ให้นำรถเครนซึ่งเป็น

รถเครนที่มีขนาด ๕๐ ตัน มายกของ แม้จะแตกต่างจากที่นายเรืองฤทธิ์เบิกความว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้โทรศัพท์มาติดต่อกับนายเรืองฤทธิ์เอง แต่ก็แสดงให้เห็นว่าในการทำงานยกโครงหลังคาของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัดนั้น ได้มีการติดต่อใช้รถเครนของโจทก์มายกโครงหลังคาจริง หากจำเลยที่ ๑ ไม่ได้รับประโยชน์หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับจ้างทำโครงหลังคาของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัดแล้ว เหตุใดจำเลยที่ ๑ จึงให้นายประยงค์ติดต่อขอเช่ารถเครนจากบริษัทโจทก์ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้นายมานิตก็ได้เบิกความว่าได้ให้จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ มารับงานทำโครงหลังคาของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัด ต่อจากนายมานิต หลังจากงานงวดที่ ๑ เสร็จแล้ว ซึ่งก็ปรากฏว่าหลังจากนั้น จำเลยที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อในคำขออนุมัติเบิกจ่ายเงินจากงานงวดที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓ ซึ่งในหนังสือดังกล่าวมีข้อความว่า ตามที่ข้าพเจ้านางวนิดา ได้เข้ามารับช่วงติดตั้งโครงหลังคาโรงงาน (สีดอนไผ่) บัดนี้ได้ดำเนินการมาจนได้ผลงานงวดงานที่ ๒ ประกอบด้วยติดตั้งโครงหลังคา ๑๕ เพอร์เซ็นต์ เป็นเงิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอเบิกเงินในงวดงานที่ ๒ ดังกล่าว หากจำเลยที่ ๑ ไม่ได้เข้ามารับช่วงติดตั้งโครงหลังคาโรงงานต่อจากนายมานิต จำเลยที่ ๑ ก็คงไม่ลงลายมือชื่อในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินดังกล่าว อีกทั้งจำเลยที่ ๑ ยังยอมรับด้วยว่าได้รับแบ่งเงินจำนวน ๑๓๐,๐๐๐

บาท จากการเบิกเงินในครั้ง นี้ จึงแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ได้เข้ารับช่วงงานต่อจากนายมานิต และเมื่อโครงหลังคาดังกล่าวมีน้ำหนักมากจึงต้องมีการติดต่อรถเครนของโจทก์มาใช้ยก โครงหลังคาดังกล่าวขึ้นเพื่อติดตั้ง ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนายเรืองฤทธิ์ ผู้รับมอบอำนาจโจทก์และเป็น คนขับรถเครนของโจทก์ก็เบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ ๑ ได้โทรศัพท์มาติดต่อขอเช่ารถเครนของ โจทก์กับนายเรืองฤทธิ์ด้วยตนเอง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ เบิกความว่านายมานิตได้แนะนำให้ จำเลยที่ ๒ มาทำงานต่อจากนายมานิตหลังจากจำเลยที่ ๒ ได้รับงานต่อจากนายมานิตแล้ว จำเลยที่ ๒ ได้จ้างรถเครนของจำเลยที่ ๑ ทำงานต่อ นั้น ก็มีเพียงจำเลยที่ ๑ เบิกความกล่าวอ้าง เพียงลอยๆ และขัดกับใบขออนุมัติเบิกเงินตามเอกสารหมาย จ.๑๓ ที่ระบุว่าจำเลยที่ ๑ ได้เข้ามา รับช่วงติดตั้งโครงหลังคาโรงงาน ซึ่งเจือสมกับที่จำเลยที่ ๒ เบิกความว่าหลังจากที่นายมานิต ได้รับงานดังกล่าวแล้วได้เรียกให้จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ไปรับงานก่อสร้างโครงหลังคาต่อจาก นายมานิต โดยนายมานิตได้ชวนให้จำเลยที่ ๑ มาร่วมงานก่อนที่จะบอกชวนจำเลยที่ ๒ ในลักษณะที่จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ รับงานต่อจากนายมานิตมาทำเองเลย และจำเลยที่ ๑ ได้มาปรึกษากับจำเลยที่ ๒ ว่าจะต้องใช้รถเครนของบริษัทโจทก์ ซึ่งมีรถเครนหลายขนาด มีทั้งขนาด ๒๐ ตัน ขนาด ๒๕ ตัน และขนาด ๕๐ ตัน จึงได้มีการตกลงกันว่าจะใช้รถเครนของ

บริษัทโจทก์ในการทำงาน ซึ่งจำเลยที่ ๑ เป็นคนไปติดต่อขอเช่ารถเครนจากบริษัทโจทก์ สอดคล้องกับที่นายเรื่องฤทธิ์เบิกความว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้โทรศัพท์ติดต่อขอเช่ารถเครนของโจทก์ จากนายเรื่องฤทธิ์ด้วยตนเอง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้ร่วมกับจำเลยที่ ๒ รับเหมางาน ก่อสร้างโครงหลังคาของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัด ต่อจากนายมานิต และได้เช่ารถเครน ของโจทก์มาทำงานยกโครงหลังคาของบริษัท วี.เค.เค.บรรจุภัณฑ์ จำกัด ซึ่งการเช่ารถเครน ดังกล่าวนั้น เป็นการเช่าสังหาริมทรัพย์ ซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ดังนั้นแม้จำเลยที่ ๑ จะไม่ได้ลงลายมือชื่อในใบจ้างงาน/สัญญาจ้างงานเช่า ตามเอกสารหมายเลข จ.๓ ถึง จ.๙ ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ติดต่อขอเช่ารถเครนดังกล่าวจากโจทก์ จำเลยที่ ๑ จึงต้องร่วมรับผิดชอบในค่าเช่าดังกล่าวให้แก่โจทก์ด้วย มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยทั้งสองจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเช่ารถเครนให้แก่โจทก์เพียงใด เห็นว่า ตามใบจ้างงาน/ สัญญาจ้างงานเช่า ได้มีการระบุถึงค่าจ้างไว้อย่างชัดเจน เมื่อรวมแล้วเป็นเงิน ๑๐๔,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีอาชีพให้เช่ารถเครนเช่นเดียวกับโจทก์ย่อมทราบดีว่าการเช่ารถเครนดังกล่าวนี้มีอัตราค่าเช่าอย่างไร แต่จำเลยที่ ๑ ก็ไม่นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่นว่าค่าเช่าหรือค่าจ้างรถเครน ที่โจทก์ขอมานั้นไม่ถูกต้องอย่างไร จึงเชื่อได้ว่าค่าจ้างหรือค่าเช่ารถเครนตามที่ปรากฏในเอกสาร

หมาย จ.๓ ถึง จ.๙ นั้น ถูกต้องแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจำเลยที่ ๒ ได้ชำระค่าเช่าให้แก่โจทก์แล้ว

บางส่วน คงเหลือค่าเช่าอีกจำนวน ๖๒,๓๗๖ บาท จำเลยทั้งสองต้องรับผิดชอบในจำนวนเงินดังกล่าว

พิพากษาให้จำเลยทั้งสองชำระเงินจำนวน ๖๒,๓๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์

โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท./

นายวิมล ถาวรขจรศิริ